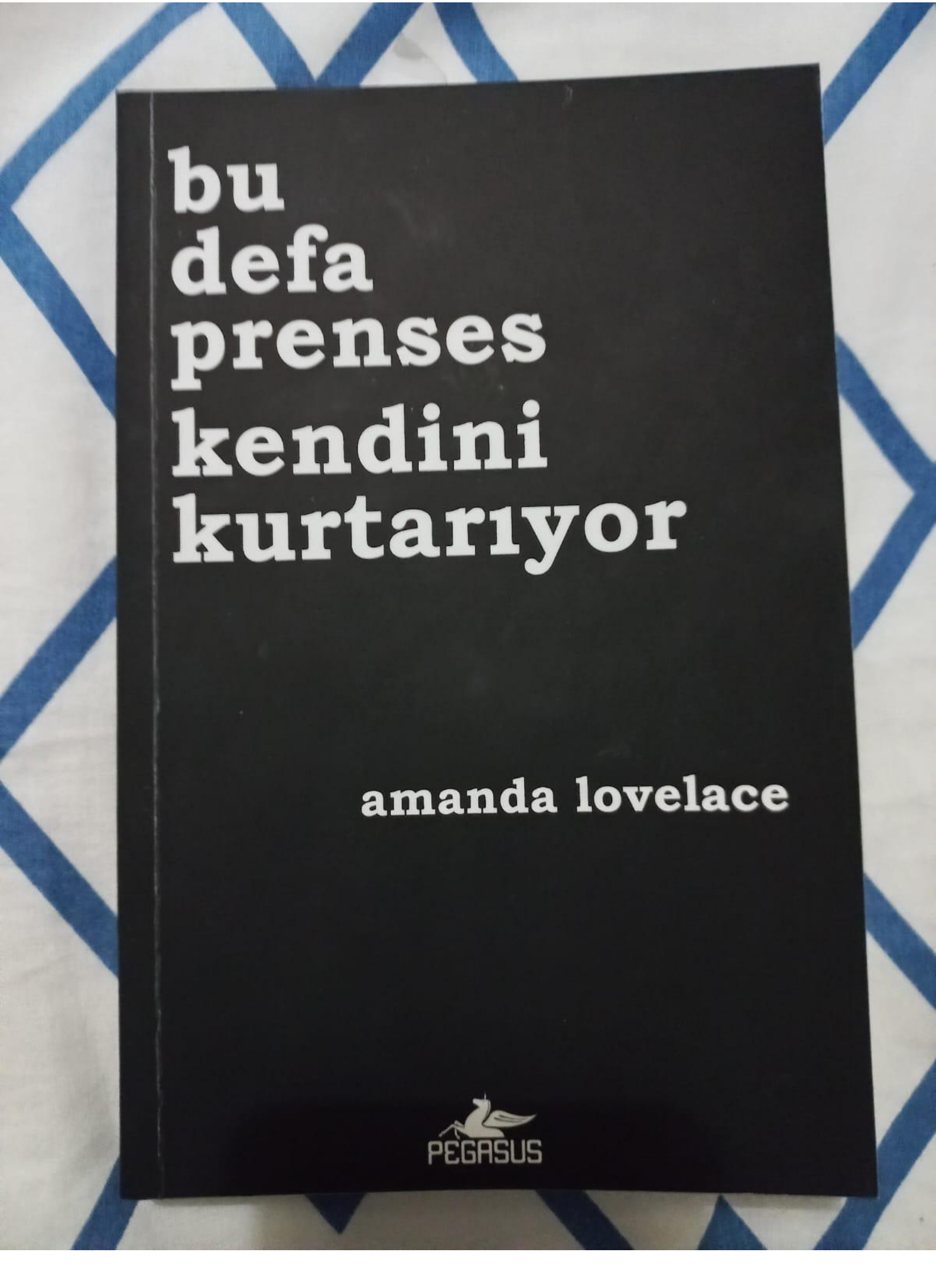

bu
defa
prenses
kendini
kurtarıyor
amanda lovelace
PEGASUS

bu defa prenses kendini kurtarıyor

hayatta kalan o çocuk için.
bana sağ salim yaşamına devam eden kız
olma ilhamı verdiğin için
sana teşekkür ederim.
sen eline bir şimşek
almış olabilirsin
fakat benim vücuduma
yıldırımlar düşüyor.

içindekiler

I. prenses.....15
II. genç kız.....51
III. kraliçe.....111
IV. sen.....166

I. uyarı:

bu
bir peri masalı değil.

hiç prenses
yok.

hiç genç kız
yok.

hiç kraliçe
yok.

hiç kule
yok.

ejderhalar
yok.

bir kız var
sadece.

ve bu kız
kendine inanmayı öğrenmek

gibi
zorlu bir görevle

yüz yüze.

Evvel zaman içinde…

I. prenses

II. uyarı:

mutlu son,
ileride.

~~prenses~~ ben biraz
kitap kurdu olarak doğmuşum.

~~kuledeki odamın~~ yatak odamın
kilitli kapısı ardında

içeride tek başıma oturup
kitaplarımın sırtını okşardım genellikle.

bu sırada beklerdim ki kitaplarım da
yumuşacık yeşil halımın üstünde

önüme döksün en nadide kelimelerini.
böylece onları

teker teker toplayabilirdim
lezzetine vara vara yutacağım dutlar gibi.

– iflah olmaz bir kelime koleksiyoncusu.

etrafımda
hiç arkadaşımın
olmadığı zamanlarda
sevgili kitaplarıma dalardım
ve
kendime
12 punto times new roman fontla
bazı arkadaşlar
yontardım.

– ve bu çoğu zaman yeterliydi.

bu küçük kız
sizi dinlemiyor

çünkü

sihirli tesadüfler
ve uçan zarflarla

cırtlak baykuşlar
ve dünya tatlısı devlerle

sadece süpürmekten
daha fazlasını yapan süpürgelerle

daima sadık ve vefakâr arkadaşlarla
ve kendisini

buralardan çok çok çok uzaklardaki
büyülü yerlere götürecek trenlerle dolu

bir dünyanın hayalini kurarak
pencereden dışarıya bakarken

fevkalade
meşgul.

– ömür boyu sürecek bir büyüyle bağlanmış sanki.

açık avucundaki
şekerleri
bana
uzatırken
gülümsedi
~~kraliçe~~
annem.

iştahla
kabul ettim.

ağzıma götürdüm elimi,
şekerin
bir tanesini
–sadece bir tanesini–
özenle yerleştirdim
dilimin ortasına
ve
kapattım ağzımı.

tuz.

suistimal tam da bu işte:
eline tuz geçeceğini bile bile
on dokuz yıl boyunca,
şeker alacağını ümit edersin
yine de.

– sen gitmiş olabilirsin ama benim kalbim hâlâ sancıyor.

bir gece
~~prenses~~,
~~ben~~,
~~prenses~~,
~~ben~~,
~~prenses~~,
~~ben~~,

prenses,
şatosunun

ileri geri
ileri geri
ileri geri

ileri geri
ileri geri
ileri geri

ileri geri
ileri geri
ileri geri

sallanmasına uyandı;
ilk başta
zannetti ki
bir kasırga kopuyor
lakin
fena halde yanılıyordu.

onları
kilit altında
tuttuğumuz
halde hâlâ
bize
biçim
vermeye
d e v a m
eden t ü m
a n ı l a r
n e r e y e
g i d e r?

– artık hatırlayamadığım şeyler yine de yaşanmış gerçeklik sayılıyor mu?

on bir yaşındayken ben
doktor kilomu ölçtü
sonrasında annem bana,
çok şişman olduğumu
ve derhâl
perhize başlamam gerektiğini
söyledi.
tam bir yıl boyunca
dudaklarımın arasından
neredeyse tek bir lokma geçmedi.
kendime,
bir yudum su içmek için dahi
izin vermedim
çünkü en hafif rüzgârda bile
havaya uçacak
–ve ortadan kaybolacak–
kadar zayıf olmak istiyordum.
kısacık birkaç ay içinde
otuz kilo verdim
ve
bu eşsiz arınmamın
üstünü örtmek için
uzun kollu kıyafetler giyindim.

– ama herkes bana ne kadar hoş göründüğümü söylüyordu.

bazı anneler vardır:
asla ve asla
–asla ama asla–

sobaya dokunmamanız için
sizi
ikaz eder.

fakat bazı anneler de vardır ki
sizi dosdoğru

sobaya sürükler
ve siz
debelene debelene çığlıklar atarken

onlar
alevlerin parmak uçlarınızı yalamasını
gülerek seyreder.

– size dünyayı alevlerin içinden görmeyi
öğretirlerken hiçbir şey tehlikeden uzak görünme

"_____dan arkadaşlık isteği."

a) size, çirkin olduğunuzu söyleyen kız.
b) sesinizin ayarsız olduğunu söyleyen kız.
c) size arka çıkmayı reddeden kız.
d) hem yüzünüze karşı hem de arkanızdan sizinle alay eden kız.
e) yemeğe ihtiyacınız olmadığını söyleyerek her gün yemek harçlığınıza el koyan kız.
f) açlıktan ölecek kadar boğazınızdan kestiğiniz halde size, "şişman" olduğunuzu söyleyen kız.
g) en iyi arkadaşınız sandığınız kız.
h) yukarıdaki bütün kızlar.

– kulak asmamaya devam et tatlım.

şişman
\şişman\
sıfat

1: betimleyici bir kelime sadece.
daha derin bir anlamı yok.
bir insanın değerini
–veya değersizliğini–
bu kelime belirlememeli.

– keşke o zaman da biliyor olsaydım şimdi bildiklerimi.

taşlar ya da sopalar,
asla kıramaz
kemiklerimi.
fakat kelimeler
öylesine kırdı ki beni
tek tek sayılsa da kemiklerimin hepsi
ve
ölecek olsam bile,
açlığa mahkûm ettim kendimi.

– bir deri bir kemik.

kız kardeşim ve ben
tavanımıza yapıştırdığımız
karanlıkta parlayan
fosforlu ve
plastik yıldızlara
bakıp
dilek tutarak
geçirirdik
gecelerimizi.

– neticede hayat devam etti.

bizimki
kadar soğuk
bir evde annemi
sıcak tutmaya yetecek
k a d a r
a l k o l
dünyada
yoktu.

– fakat denemekten hiç vazgeçmedin değil mi?

asla
sevmemelisin
başka bir şeyi
kendi çocuklarını
sevdiğinden
daha fazla.

asla
sevmemelisin
başka birini
kendi çocuklarını
sevdiğinden
daha fazla.

– nasıl yapabildin bunu?

şimdi
hatırlıyorum da

elimdeki balonu
zorla alıp

izin
verirken

u ç u p g i t m e s i n e

emin olurdu
daima

benim bunu
seyrettiğimden.

~~altı~~ beş
kız
vardı
bir zamanlar;
kendilerine
ait
her şeyi
paylaşırlardı:
kanlarını
ve
sırlarını
ve
âşıklarını
ve
hatta
bir hatıra defterini.

fakat
kendi sonuyla
buluşmadan
önce
bir kızın
ne kadar
kan kaybedebileceği
belliydi.

– california'da görüşürüz.

nasıl olur da
fazla genç
sayılabilir
âşık olmak için
bir insan,
değil mi ki
dokunmuşuz
okyanus dalgalarından
ve
yıldız tozundan?

– *gençlik aşkı*

bir sabah
uyandığımda

sihirbaz çocuk desenli
en sevdiğim çarşafım

yapış yapış
kan içindeydi.

el açıp yalvarmıştım
bu anın asla gelmemesi için.

ve aniden,
sanki

vücudum artık
benim değil

benim dışımdaki
herkesindi.

– *o zamandan beri pek fazla bir şey değişmedi.*

ilk öpüşmem:

zorla tutulup
yere mıhlanmışım,
bir ağız
hayır hayır hayır
diye tekrarlayıp
duruyor.

sonra:

bereler, çürükler,
ve kanın o tanıdık
ve belirgin
tadı.

– asla affetmeyeceğim seni.

benim
her bir
kâbusumda
başrol
oynadın sen
başından
beri.

– çekip gittin ama hep burada kaldın.

kanatlarından
birini
kırdığınızda
u ç u p g i t m e k,

kuşlar
için
imkânsızdır.

benim
kanatlarımdan
birini
kırmak
sana
kâfi
gelmedi.

iki
kanadımı
birden
kökünden
kopardın ki
bir daha
a s l a
bir yerlere
u ç a m a y a y ı m.

– ~~anne~~ Babası ve kızı.

kendi
kanatlarıma
sahip
olamadığımdan
ben de
altın
tozuna
batırılmış
çakma
kanatlar
taktım.

– *perilere öykünen birinin sözleri.*

öyle
bir zaman
geldi ki
şiir
bana
kan
akıtmadan
kanamayı
öğretti.

– [şiir] benim en sadık yarim.

arızalı olduğumu
zannederdim bir zamanlar.

çünkü
bir kez dahi

harcamadım
düşlerimi,

başka birinin
ağacından

olgun narlar
koparmaya.

– sonra öğrendim ki arıza bende değil toplumda.

ne kadar garip ki

k
ı
z
k
a
r
d
e
ş
l
e
r
bazen
c
a
n
k
u
r
t
a
r
a
n
bazen
y
a
b
a
n
c
ı

ve
bazen
her ikisinden de biraz olabiliyor.

– kız kardeşler.

bazı
sırlar vardı

kırılgan yanlarımdan
küçük parçalar
koparmak için
hazır bekleyen.

fakat bir bütün
halinde kalmaya
mecbur hissettim kendimi.

– çok şeyden habersizdim.

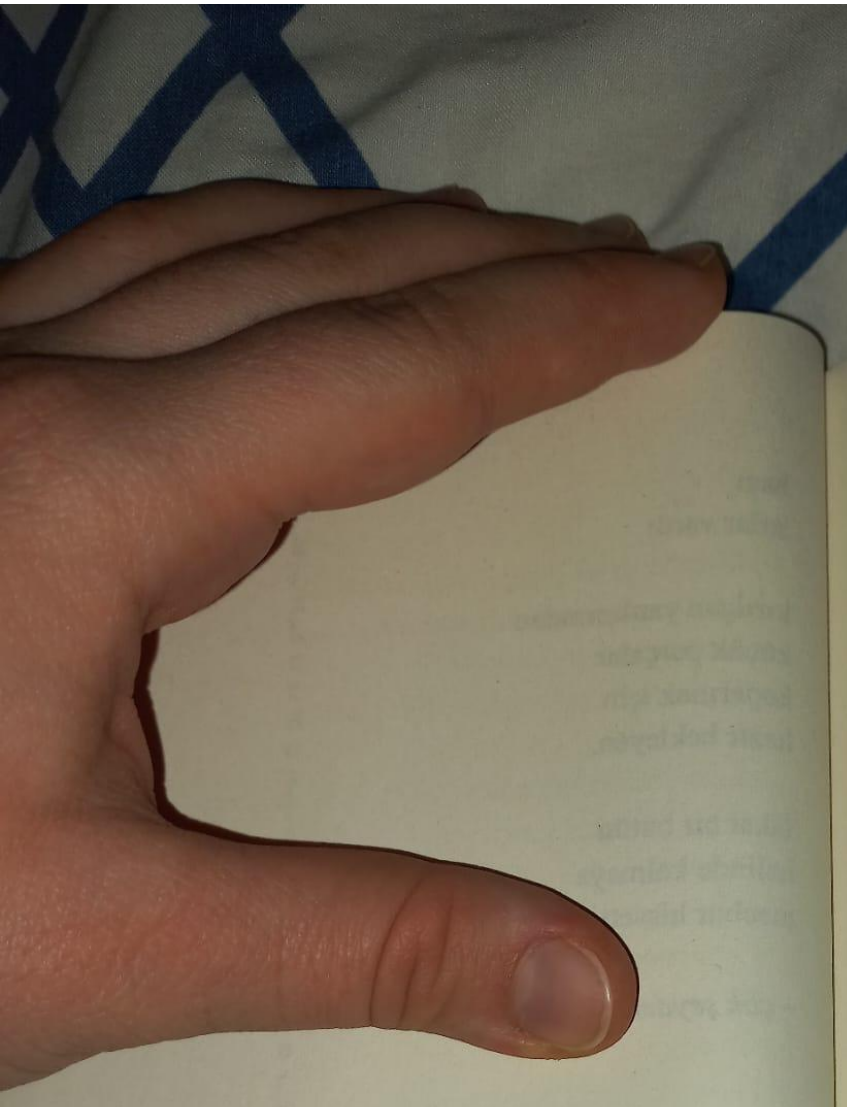
üzgünüm,
eğer
senin
hayal ettiğin gibi
bir kız evlat
olamadıysam.

– oysa daima senin göğsünü kabartmak istedim.

I.
bıçağın
acı ısırığı
altında
biriken
kırmızı
görüntü.

II.
bir zamanlar
çok dar gelen
kot pantolon
artık
üstüme
bol geliyor.

– bir kız için hiç beklenmedik iki rahatlama.

– suskunluk benim kulakları çınlatan çığlığım olmuştur, daima.

prenses,

1. dizlerindeki yara kabuklarını.
2. göklere değen salıncakları.
3. raflarındaki kitapları.
4. gömleğinden sarkan dikiş iplerini.
5. kelimelerindeki harfleri.
6. tavandaki tahtaları.
7. geçip giden saniyeleri.
8. yapmadığı ev ödevlerini.
9. yatağa kıvrılana kadar geçen saatleri.
10. tartıdaki kiloları.
11. lokmasını kaç kere çiğnediğini.
12. adımlarının hafif yankısını.
13. vücudundaki dikiş izlerini.
14. yüzüne düşen saç tutamlarını.
15. sönük yıldızları.

sayıyor.

ve sonra baştan başlıyor.
ve sonra baştan başlıyor.
ve sonra baştan başlıyor.
ve sonra baştan başlıyor.
ve sonra baştan başlıyor.

ben
o delikanlının
inkâr etmek zorunda olduğu
bir şeydim.
onun korkunç yalanı içindeki
güzellikle dolu
yegâne gerçektim.

– kim bilebilirdi, böylesine gencecik bir kalbin paramparça olabileceğini?

yeşil
gözlü
ejderham
çekip
gittiğinde

elimde bir
bıçakla
güzelim
upuzun
saçlarımı
kökünden
kestim.
böylece
bende
sevdiği
tek şeyi
ondan
geri
aldım.

– başlamadan bitti.

o şarkıyı
benim için
–sadece benim için,
"biricik sevgilin" için–
yazdığını
söylediğin
zamanı
hatırlıyor musun?

eh

ben
her türlü bahse varım ki
hatırlamıyorsundur:
bana o şarkıyı
daha önce göstermiştin
ve demiştin ki:
"bu şarkı,
o kadın için..."

– sen bana değil "âşık olma" fikrine âşıktın.

yağmur altında
fısıldanan vaatler
suyla
s
ü
r
ü
k
l
e
n
e
c
e
k.

– dosdoğru kahrolası kanalizasyon deliğine düşecek.

parmak
uçlarını
nereme
sürse
oram
kanıyor.

– bıçağım ve dikenler.

bir süre
bana öyle geldi ki
yıldızların ışığı

yağıyordu
üzerimize

halbuki
fark etmemişim

aslında bizmişiz
kayan yıldızlar.

– yıldızlar asla bizden yana olmadı.

"seni
tek
bir
lokmada
yiyebilirim."

– kötü kalpli kocaman kurdun doymak bilmez ağzından çıkan sözler.

seviyor
sevmiyor
onu seviyor
onu sevmiyor

seviyor
sevmiyor
onu seviyor
onu sevmiyor

seviyor
sevmiyor
onu seviyor
onu sevmiyor

seviyor
sevmiyor
onu seviyor
onu sevmiyor

seviyor
sevmiyor

– o kız.

o ateştendi
bense buzdan.

haddinden fazla yaklaştım,
onun alevlerine.

korlarıyla
eritti beni,

yerde küçük bir su birikintisine
çevirdi.

zaman içinde
tekrar katılaştım

ama hiçbir zaman
aynı buz olamadım.

sulu ve gevrek bir taklidine dönüştüm sadece,
bir zamanlarki halimin.

– ateş korkumu seninle nasıl yendim?

"senden nefret ediyorum."

–onun, "seni seviyorum," deme tarzı.

genç kız
ejderhaların onu kaptıkları gibi
bu dünyanın çirkinliğinden
uzağa götürmelerine
izin verdi.
farkında değildi
lakin
sadece
bir kuleden
öbürüne geçmişti.

– [ejderhalar] bütün hepsi içinde en aşağılık yalancılar.

yatağımın altına
saklanan

canavarlardan
korkmam.

kumral saçları dağınık,
mahmur bakışlı

ve
ağızlarından sadece

gerçeğin yarısını
çıkarmayı bilen

delikanlılardan ise
çok ama çok korkarım.

– [delikanlılar] benim ejderhalarım.

evvel zaman içinde
ejderha sevgilileri tarafından
küle çevrilen prenses
kendi küllerinden
yeniden doğdu
ve
kendi kendisinin
kraliçesi olup
kendine
taç giydirdi.

– mutlu son olarak buna ne dersiniz?

zihin
gözümde seni,
mutfakta
kendi başına oturmuş
sigaranı tüttürüp kahveni
içiyorken ve burada bizimle
değil de başka yerlerde
olma hayali kurarken
görürüm
her
dem.

– istediğin gibi özgür müsün artık?

belki
başka bir yerde
tekrar buluşacağız,
bağışlama erdeminin
bir zamanlar
bahçende
yetiştirdiğin
domatesler gibi
ihtişamla serpildiği
bir yerde.

– gece yarılarını atlatmamı sağlayan kıpkızıl umutlar.

koskocaman
mutfak masasının etrafında
üç kuşağın
kadınları oturmuş

bazıları
birer kupa kahveye;
bazıları
birer fincan çaya
eğilmiş.

aramızdaki pek çok farka rağmen hepimiz
öyle katıla katıla gülüyoruz ki
bize ancak
dışarıdaki gök gürültüsü rakip olabilir.

annem ise artık
burada bizimle oturamaz,
onun mevcudiyetinin ağırlığını,
hepimizin hissedebildiğinden eminim

fakat bütün sandalyeler doluyken
ve onların dışındaki herkes
ayakta durmak zorundayken bile
bana hâlâ öyle geliyor ki
onun için daima boş bir yer olacak.

– senin enerjini yok etmek mümkün değil.

annem
öldüğünde
en
nihayet
tanıyabildim,
on
dokuz
yıllık
hayatımın
her
gününde
gördüğüm
babamı.

dedikleri
doğru,
ortak
kederin
ağırlığı
ya
sizi
birbirinize
yaklaştırır
ya da
sizi
birbirinizden
uzaklaştırır.

– sevmek için asla çok geç değildir.

yalanların ve
size
g
ü
v
e
n
duyabileceklerini
sanma hatasına düşen
insanların
bedenleri
üzerine
kurulmuş
bir tahtta
oturmayı
seçtiğinizde
sonuç hep
aynı kalır:
d
ü
ş
ü
ş

– bahse girerim başta çok eğlenmişsindir.

herkes
senin
ruj lekeli yalanlarına
inanmayı bıraktığında
ne
halt
edeceksin?

– dostların da kalbini kırabilir.

ah,
eminim
çok pişmansındır
beni
kendine
düşman
ettiğine.

– bir sırt, iki bıçak.

umarım
o kadına
bana karşı hiç davranmadığın kadar
iyi
davranırsın.

– bağışlasam da seni artık sana ait değilim.

lütfen
inan
bana
niyetimin
asla
intikam olmadığını
söylediğimde.

– fakat intikam hâlâ baldan tatlı.

benden
ilelebet
nefret edebilirsin
eğer
istediğin
buysa

fakat dostlar,
dostlarının öyle
mahmur ejderhalara
dönüşmesine
izin
vermez

hele ki
pençe
izleri
benimkiler
kadar
tazeyken.

– başkalarını incitmek bir tercihtir.

merak ediyorum
acaba kaç kez
o kadına dokundun
ve sanki o benmişim
gibi yapmak
zorunda
kaldın?

– hâlâ içini sızlatıyor mu?

şiir
bir evse eğer

alevlere
gark olmuş,

ben o eve
koşuyorum

her bir kelimeyi
kurtarmak için.

böylece
onları

sana
iletebilirim.

– kelimeleri kurtarmalı, yakmamalı.

ağaçların,
rüzgârların taşıyamayacağı
kelimeleri
vardır.
bu yüzden
onlara
hikâyelerini
biz yazmalıyız
ta ki
anlatacakları
başka bir şey
kalmayana kadar.

– hikâyeyi yaz.

yapraklar
değişerek
sararıp
solacak.
yapraklar
döne döne
yere
düşecek.
yapraklar
geri dönecek,
önceki hallerinden
çok daha güzel
ve sen de
öyle
döneceksin
sevgilim.

sen de
öyle...

– güz gerçekleri.

sırf
vücudun
bunu
yapmaya
uygun olduğu
için
çocuk doğurmak
zorunda
değilsin.

sen
çocuk doğurma
becerisinden
çok
çok
çok
daha ötesin.

sen
ağaran
günlerin
her
birinde
okyanuslar
doğurursun.

– dost canlısı komşun.

sen
yıldızlardan
gönderilmişsin.

sevişinle,

arzulayışınla

ve
kendi
kanatlarını
fark
edişinle

tastamam,
olman
gerektiği
gibi.

hiç kimseye
bunu
senden
alıp
götürecek

kadar
güç
verilmemeli.

– ışıltını hak ediyorsun.

her
insanın

ihtiyaçlarının karşılandığı
bir dünyanın

"devrimci"

olacağı söylenmemeliydi
ama ne yazık ki

dünya
böyle.

– tutuşmak.

asıl düşman
yiyecek
maddeleri
değil

– *toplumdur.*

eğer
bir aynaya bakıyor
ve kendine

yeterince iyi,
yeterince güzel,
yeterince ince,
yeterince kıvrımlı
olmadığını
söyleme arzusu
hissediyorsan

o zaman
bence
o aynayı
paramparça
etmenin
zamanı gelmiştir.

sence de
öyle değil mi?

– o parçalarla, kendini sevmeye çıkacak merdivene basamak yap.

IV. sen

kütüphaneni talan et.
eline geçireceğin
her şeyi oku
ve sonra
biraz daha
oku.

devam et,
kelimeleri bir araya topla
ve sonra onları
parlat
ta ki
avucunun içinde
yıldız gibi ışıldayana kadar.

kelimeleri
en iyi silahlarına dönüştür
düşmanlarını kesip

d
e
v
i
r
e
c
e
k

altın kabzalı bir kılıca mesela.

– bir nevi hayatta kalma planı.

yolun
kaldırımla
birleştiği yere
yürüyorum.

bir adam
bana doğru yürüyor
ve
yalvarıyor:

yerin çamuru ve molozları içinde
onun aile fotoğrafını görürsem
kendisine haber vermemi
istiyor.

evinin
bir moloz yığınına
dönüşmüş olması
ve

giysilerinin her bir parçasını,
kitaplarının her birini,
eşyalarının hepsini
kaybetmesi
umurunda değil.

sadece
hatırlamasını sağlayacak
bir şey
arıyor.

– sandy kasırgası.

bütün
göklerde,
ellerdeki
masum
kanını
yıkamaya
yetecek
kadar
yağmur
suyu
yok.

– hayat daima önemli olacak.

eğer
boylamak
istemiyorsan
başka birinin
şiirini,

belki de
bir değişiklik yapmalı
ve
insanlara
daha
iyi
davranmaya
başlamalısın.

– pişmanlık duymayan bir şair.

new york veya
new jersey'de
yaşıyorsan

birinin
bindiğiniz banliyö treninin önüne
kendini atması
âdeta
bir ayin gibidir.

akla ilk gelen daima,
"işe geç kalacağım"
düşüncesi olur.

"bu kadının
başka bir çıkış yolu kalmadığını hissetmesi
ne büyük bir trajedi"
diye düşünülmez
hiçbir zaman.

fakat öyledir.
ona,
kanının
en son
damlalarını
verdiğin
halde
dünyanın
senin için
durmaması
kahrolası bir
trajedidir.

– adını hiçbir şekilde öğrenemedim ama sen benim için önemliydin.

biz öyle bir nesiliz ki
bize
boş yere madalyalar verdiniz.

biz öyle bir nesiliz ki
bize
kasklar, dirseklikler, dizlikler giydirdiniz.

biz öyle bir nesiliz ki
bize,
sansürlenmiş CD'ler ve "Ebeveyn Denetimli"
filmler seyrettirdiniz.

biz öyle bir nesiliz ki
bizi yıllarca aşırı korumacılıkla büyütüp
sonra kurtların önüne attınız.

şimdi öyle bir durumdayız ki
sadece kahveyle
ve üç saatlik uykuyla yaşıyoruz.

biz öyle bir nesiliz ki
üniversite diplomalarımızla
asgari ücretli işlerde çalıyoruz.

biz öyle bir nesiliz ki
kıt kanaat geçinmeye yetecek kadar
para kazanıyoruz.

biz öyle bir nesiliz ki
bizi başarısız görmeyi hiç istemediniz
ama başarısız olmamızı siz garantilediniz.

– y kuşağı.

emily,
kendimi sık sık,
hâlâ oralarda bir yerlerde
mum ışığıyla
kendini bulmaya
çalışıp çalışmadığını
merak ederken
yakalıyorum.

sylvia da
orada,
her zamanki gibi
böbürlene
böbürlene
yol göstererek
senin
yanında mı?

virginia'nın
kendine
ait bir odası
var mı?

harriet nasıl?
ya anne,
ya harper?

bir kadının
huzura
kavuştuğu
hiç
olmuş mudur?

gayet
eminim
ki

yıldız tozu

dolanıyor
senin
o güzel

damarlarında.

– *kadınlar bir nevi sihirdir.*

I. insanlarla
karşılaşacaksın,
senin başarısızlığını
seyretmeye can atan.

II. pek çok kez
başarısız
olacaksın
(ne yazık ki).

III. fakat başarısızlıklar,
birtakım olaylar
kişiliğini belirlemek
zorunda değil, hiçbiri.

IV. yapacağın tek şey
o hataları almak
ve kendini büyütmenin
gıdası olarak kullanmak.

V. artık daima
ileriye doğru yürümelisin,
bırak diğerlerinin sesi
ne söylerse söylesin.

– *hayat hâlâ yaşamaya değer.*

yoksa
yegâne
tüy kaplı ümidimiz,*
ölüm müdür?

– bir kutu kibritle orada olacağım.

kalçaların,
derini çatlata çatlata
dolgunlaşacak.

bacakların
denizkızı kuyruğu gibi
birbirine yaklaşmaya çalışacak.

bacaklarında
yumuşak bir çim örtüsü
filizlenecek.

(ve tabii bacaklarının arasında,
üst dudağında,
koltuk altlarında da.)

hayır,
sırf onun arzulaması için
burada değilsin.

dünya
sen öyle söylediğinde
başlar ve biter.

– bilmeni istemedikleri şey.

mutlu son
seni de bekliyor.

– sen de oraya ulaşacaksın.

teşekkür

I. *güneşime ve yağmuruma,* henüz yazmadığım zamanlarda bile bu şiirleri yazacağıma inandığı için.

II. *babama,* bir yazar olduğumu bilmese bile bunu yazdığım için benimle gurur duyacağını umuyorum.

III. *kurtarıcım olan kız kardeşime,* en zorlu zamanlarda bile benden vazgeçmediği için.

IV. *ailemin geri kalanına,* beni konfor alanımın dışına itmek zorunda kalsalar bile daima ileri gitmeye teşvik ettikleri için.

V. bunu okurken ağlayan *taslak okurlarıma (christine, mira, danika, shauna, rob, mason, lauren ve michaela)* – tutarsızlıklarımı bulup gramer hatalarımın pek çoğunu düzelttikleri için.

son.

çok sevgili okur,
hikâyemin
sonuna
geldin.

bu zahmetli yolculukta
bana katıldığın
için
sana
teşekkür etmek
isterim.

lütfen şunu bil ki
burada okuduğun her kelimeyle
benim
n e f e s
almam
çok daha kolaylaşıyor.

– amanda lovelace

önce bir genç kıza ardından bir kraliçeye dönüşen prensesin öyküsü

www.pegasusyayinlari.com
ISBN:978-605-299-740-6